

Mire, senyora Bastidas, jo la veritat és que he vist moltes coses en estos Corts, però cada volta se sembla més el seu discurs al de Vox, i això em preocupa. Em preocupa perquè vosté, que sí que, pel que es veu, és la feminista de pro d'este parlament, no sé si li pareix que el que vosté fa sí que és de ser bona feminista. A vosté li pareix de ser bona feminista utilitzar les víctimes de la violència sexual per a fer populisme? Li pareix de bona feminista utilitzar els xiquets i les xiquetes adolescents per a fer política populista en estos Corts? Això sí que és ser feminista, senyora Bastidas? Perquè a mi el que em pareix indecent és que vostés tracten, per tal de tindre un rèdit electoral superior, vindre a intentar sembrar la por. Ja li he dit, m'ho esperava de Vox, però no del Partit Popular, que ha sigut una força de govern. Per favor, tinguem una miqueta de responsabilitat. Una miqueta de responsabilitat.

Igual que vostés fan una pregunta per a traslladar aquí un debat que no s'ha de produir en estos Corts ni en este parlament, s'ha de produir, en tot cas, en el Congrés dels Diputats. Clar, és que m'al·lucina que després vostés no parlen ni tan sols d'una alternativa, d'una proposta. Vosté m'està tirant en cara, en el seu inici de la intervenció, que jo he sigut covard. Jo, en les meues primeres declaracions en el mes de desembre, quan em preguntaren sobre este tema, vaig ser molt clara, però molt clara: deixem a vore com funciona la llei i, si cal esmenar-la, que s'esmene. Això és el que vaig dir jo. Al mateix temps, li he de dir que és cert que, en la resta de la llei, és una molt bona llei, senyora Bastidas. És una llei on, per primera vegada, es posa el consentiment damunt de la taula i preval. És una llei en la qual també s'està parlant d'augmentar recursos humans, dotacions econòmiques. Es posa en el centre tot això, senyora Bastidas. Però, en l'altra part concreta, jo no m'he amagat mai. Esta consellera no s'ha amagat en cap moment i he sigut molt clara. No sé per què vosté ve aquí a dir el que jo no he dit.

Però, mire, intervencions com la de vostés trenquen, sincerament, el Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista. Perquè, precisament, el primer que diu eixe pacte és no fer confrontació política en un tema tan sensible com este. I vostés s'estan saltant a la torera la primera premissa que vam acordar totes les forces polítiques, els sindicats, les entitats de dones, etcètera, etcètera, en un pacte que va tindre una majoria en els grups polítics de fa cinc anys. S'ho estan votant. I jo li demane i apel·le a la responsabilitat del grup popular en un tema tan sensible i tan preocupant com és la lluita contra la violència de gènere i masclista. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Següent pregunta, que formula l'il·lustre diputat Fernando Mulas, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat, sobre l'atenció primària. (Veus)

Yo tengo aquí... ¿Temprana? Pues temprana.

El senyor Mulas Delgado:

Muchas gracias, presidente.

Y un saludo para la Asociación de Profesionales de Atención Temprana aquí presentes.

Señora consellera, como neuropediatra, he trabajado casi cuarenta años o más en la atención temprana, viendo la importancia de lo que se llama la neuroplasticidad cerebral. O se aprovecha la última atención temprana o cada día que pasa se van a perder miles y miles de neuronas en la funcionalidad adecuada. Yo he visto que la atención temprana gozaba siempre de buena salud en esta comunidad, pero, desde que están ustedes gobernando, han ido, lo siento mucho, de mal en peor. Sobre todo, desde que les traspasaron desde sanidad la cantidad de niños con trastornos autistas que les han desbordado. En vez de que haya más plazas, han ido dando largas hasta que crearon o publicaron una instrucción del pasado 29 de julio que pone en riesgo el modelo de funcionamiento de la atención temprana. Fíjese, las sentencias la han reducido a una sesión semanal de 45 minutos. Y se induce a pagar por el número de sesiones con el niño sin tener en cuenta que la atención temprana es mucho más, la coordinación de los servicios sanitarios, educativos, las sesiones con familias, etcétera, etcétera.

Actualmente, hay en funcionamiento 64 centros de día que tienen 3.412 plazas concertadas, pero las que tienen unos 8.515 niños y niñas, casi el triple. Creo que da una idea del colapso existente. Y, fíjense, pueden sus señorías meter en un coche de cuatro plazas a nueve personas y se darán cuenta de la idea de la atención temprana que supone para estos niños. Las acumulaciones son evidentes y las listas de espera, crecientes, con lo cual han forzado un incremento desproporcionado de la ratio, situándola a 1,7 niños por plaza concertada, que eso es inadmisible.

Señora consellera, ¿qué está pasando con la atención temprana? ¿Por qué los centros de atención temprana están tan colapsados? ¿Y por qué no se resuelven las listas de espera con la dotación de más plazas?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

La atención temprana, efectivamente. Tengo aquí «primaria», pero no, es la temprana.

Li contestarà la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Quan arriba a l'escó.

Sí, mire, senyor Delgado, vosté ha dit que coneix precisamente el sector, per això em sorprén que vosté haja fet una afirmació com la que..., «el sector gozaba de buena salud». Jo no m'haguera atrevit a fer eixa afirmació en eixa escó quan,

precisament, vosté, si ha estat precisament treballant en atenció primerenca, sabrà que sí que s'han incrementat les places. Vosté serà coneixedor dels avanços que s'han fet des d'esta conselleria. Com també sabrà que no s'ha posat en risc el funcionament, sinó que s'ha regulat el funcionament, que és també ben diferent.

I també sabrà que en els últims anys, precisament, s'ha produït un increment dels casos exponencials que requereixen d'una intervenció amb persones amb TEA. I és, principalment, perquè n'hi ha una millor detecció d'eixos casos, perquè n'hi ha un augment de xiquets i xiquetes amb diagnòstic TEA i també amb risc de patir-lo com a conseqüència d'eixa millor detecció. I perquè la ciutadania sap que, ara mateixa, n'hi ha un sistema que, de veritat, atén eixes persones i, per tant, demanda eixa atenció i, sobretot, un servei que abans era de difícil assoliment.

I si vosté, com repetísc, coneix o coneixia eixe sistema de prop, ho sabrà perfectament. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

L'il·lustre diputat Fernando Mulas acabarà de formular la pregunta.

El senyor Mulas Delgado:

Gracias, consellera.

Sí, sí, el tema lo conocía y lo conozco. Soy actualmente director de un máster de atención temprana, que hace veinte años estamos haciendo el único máster universitario en esta Comunidad Valenciana.

Y estamos diagnosticando muchos más niños con TEA, pero es que no se están aumentando las plazas de forma proporcional, y por eso está produciéndose el tapón. ¿Ve usted las cantidades de manifestaciones que hacen los profesionales de atención temprana? Quiere decir que no están contentos, yo no lo digo, es que es una cosa evidente.

Si usted no cuenta con los profesionales para la planificación, si usted no tiene voluntad para dar cobertura a las plazas que se precisan, porque usted misma ha dicho que están aumentando mucho los casos, pues entonces seguirá todo en precario.

Un niño con un trastorno del aspecto autista, imagínenselo, precisa mucha más atención que una sola atención semanal de 45 minutos. Póngase en el lugar de los padres, claro. Y, además, ahora hay una temática añadida que se trata de utilizar a las familias para suplir las carencias asistenciales. Bueno, usted dice que no, pero la intervención con las familias va a ahorrar muchos costes al sistema, pero va a condicionar una eficacia de la neuroplasticidad y, consecuentemente, muchos mayores costes futuros, tanto sociales como económicos. Y, en política, hay que planificar a medio y largo plazo.

Yo creo que puedo decirles que deben tener presente que la clave para el diseño normativo de la atención temprana tiene que ser reconocer y garantizar el derecho del niño y la infancia a su pleno desarrollo, pero ni la planificación ni la financiación de nuestra atención temprana cubre las necesidades requeridas. Planifiquen oyendo a los profesionales, gestionando los recursos, creando las plazas necesarias y diferenciando los gastos, evitando los más prescindibles. Me estoy acordando del otro día, que hablaban de la Agencia Valenciana de Cambio Climático, un tema en que yo creo firmemente, pero que son gastos que, a lo mejor, cuando hay tantas carencias procede dejarlos un poco de lado, ¿no?

En resumen, solicitamos que potencie la atención temprana. Pensad que, cualquier día, un hijo o un nieto de cada uno de nosotros o de cualquier ciudadano tiene muchas posibilidades de necesitar una óptima atención temprana. Y la que tenemos ahora, sintiéndolo mucho, señora consellera, es muy deficitaria.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Escoltarem la finalització de la resposta per part de la vicepresidenta del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, president.

Mire, senyor Delgado, jo passaré de la teoria a la pràctica. Crec que és important també eixa part. Almenys, és més real.

Mire, l'aprovació de la llei de serveis socials inclusius ha configurat una atenció primerenca, per primera vegada al nostre territori, com un dret subjectiu. I un servei, a més, essencial de prestació garantida i gratuïta sota la universalitat i la responsabilitat pública.

I la seu posada en marxa ha significat millorar l'atenció mitjançant la creació i l'extensió de la xarxa de centres d'atenció primerenca al llarg de tot el territori, finançats per la Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives. I esta milloria ha significat un increment dels centres i de les places. I les vaig a detallar, ja que vosté diu que no, li les detallaré.

En increment de centres, en 2015, hi havia en funcionament 35, mentre que ara són 65. Vosté em diu que sí, però en la pregunta anterior m'ha dit que no s'havien incrementat. M'alegre que ho reconega. Enquan, tenim previst obrir nous centres, incrementant 615 places més.

Increment de places finançades. En 2015 es finançaven 1.476 places i, en estos moments, el nombre de

places ascendix a 3.651. És a dir, el govern del Botànic, la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, ha incrementat del 2015 a ara un 147,36% les places finançades per a l'atenció primerenca.

Tenim un major finançament. En 2015, el finançament de les places existents va suposar 6,9 milions d'euros i, en 2021, 16,7 milions d'euros. És a dir, hem triplicat el pressupost en un 139% més en els últims huit anys.

Si hem augmentat places, hem augmentat centres i hem triplicat el pressupost, no podrà vosté dir que no estem fent esforços des d'este govern per a millorar l'atenció dels centres d'atenció primerenca.

Però és que hi ha hagut un augment de la demanda, com li estava dient, de les 499 en 2018 a les 1.912 en 2022.

En 2022 vam començar amb el programa d'atenció al desenvolupament infantil, l'ADI, que ja s'ha posat en marxa en cinc municipis valencians: Alaquàs, Burjassot, Riba-Roja, Calp, Pilar de la Horadada i Borriana. I permet desenvolupar accions de prevenció, de diagnòstic i d'intervenció per als xiquets i les xiquetes de fins als sis anys. En estos moments, n'hi ha 11 persones professionals assignades a este programa.

I, a més, hem aprovat tres instruments normatius: el protocol de derivació i de seguiment, el decret d'atenció precoç i la instrucció de la qual vosté parlava abans. I vull deixar molt clar esta part de la instrucció. Mire, s'establix un tractament inicial d'una sessió, com vosté ha dit, però s'ha oblidat el següent paràgraf de la instrucció, en el que diu que, si els equips així ho precisen, perquè els xiquets o les xiquetes necessiten una atenció major, eixe cas haurà de ser estudiad i valorat i atorgar-li eixes hores de més.

Per tant, vosté està faltant a la veritat. No s'establix únicament i exclusivament una hora o una cita setmanal per a eixos xiquets o xiquetes. En el cas que necessiten més, esta conselleria garantirà eixa atenció.

Per tant, senyor Delgado, les seues premisses inicials, totes i cadascuna d'elles, ja les he rebutat.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera de les Corts Valencianes, senyora María José Salvador Rubert)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 1.811, que formula el diputat Tony Woodward..., i la diputada Yaneth Giraldo, del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic. La pregunta serà formulada per la diputada Yaneth Giraldo.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Giraldo Jiménez:

Muchas gracias, señora presidenta.

El primer apellido de mi compañero es Mulas, no Delgado; que quede claro.

Señor España, la pregunta que le hago es: ¿cuál es la estrategia que sigue y que va a seguir el Consell en cuanto a eficiencia de gasto público?

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorble conseller d'hisenda per a donar resposta a la pregunta formulada.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, presidenta.

Gracias, señora diputada, por la pregunta, por poner el foco en cosas de verdad importantes y no en otras que se han escuchado esta mañana.

Es verdad que es una de las prioridades. La eficiencia no es una prioridad de presente, sino es una prioridad desde siempre. Desde que llegó este Consell, ha sido una de las prioridades que nos hemos tenido que plantear.

Le recuerdo algunos ejemplos, como Parc Sagunt, que estaba totalmente paralizado y que ahora es un referente industrial en toda España. Aerocas, 200 millones de euros y ningún vuelo; y ahora es un hub turístico, industrial y también de formación. Ciudad de la Luz, que, como sabe, 470 millones de euros invertidos y sancionado por la Unión Europea; y ahora está avanzando y es la sede de Distrito Digital. O el Institut Valencià de Finances y la SGR, dos entidades paralizadas, sin utilidad y prácticamente en quiebra; y hoy, se han dado la vuelta y son un instrumento útil de promoción económica.

Por lo tanto, es un camino iniciado desde el año 2015, que ahora queremos dar un paso adelante más firme para mejorar todos los instrumentos y la capacidad de gestión de la Generalitat. Por lo tanto, queremos no solo gastar mejor, como estamos haciendo, sino tener los instrumentos adecuados.

Por eso, tres elementos: hemos potenciado y vamos a ampliar la compra centralizada, que ha permitido ahorros significativos en muchos bienes que compra la Generalitat.

En segundo lugar, hemos activado ya el spending review del gasto sanitario, que hará la AIReF próximamente.